

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Janem Peroutkou ve věci

žalobce: **V. H. N.**, narozeného dne X
státního příslušníka Vietnamské socialistické republiky
bytem X
zastoupeného K. T. T., obecným zmocněncem
sídlem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha – Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2025, č. j. OAM-266/ZA-ZA11-HA06-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozhodnutí žalovaného

1. Žalobce, státní příslušník Vietnamu, požádal dne 5. 3. 2025 o mezinárodní ochranu. K žádosti uvedl, že je katolík, nemá žádné politické přesvědčení a nikdy ani nebyl politicky aktivní. Je svobodný a bezdětný. Z Vietnamu vycestoval v červenci roku 2024. Přiletěl do Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Maďarska, kde pobýval do konce února roku 2025. Je zdravý a s ničím se neléčí. O mezinárodní ochranu žádá, protože jsou v České republice dobrá lidská práva. Chtěl by zde žít a pracovat.

2. Během osobního pohovoru dne 11. 3. 2025 žalobce vypověděl, že byl v roce 2017 jako turista v Rusku. Tehdy zjistil, že život jinde je lepší než ve Vietnamu. Od té doby začal přemýšlet o tom, že opustí vlast. Měl slíbenou práci v Maďarsku. Pak chtěl jít buď do Německa, nebo do České republiky. V Maďarsku zjistil, že ze slíbené práce nic nebude. Tak si hledal na internetu, kam by mohl jet. Vybral si Českou republiku. Žalobce se nemůže vrátit do Vietnamu, protože tam nemá práci ani kde bydlet a má tam velký dluh. Před vycestováním bydlel ve Vietnamu sám v nájmu. Kdyby se vrátil, mohl by si sehnat práci, ale nešlo by o nic dlouhodobého. Kvůli dluhu nemá finanční možnosti tam žít. Žalobce si půjčil od příbuzných v přepočtu 500 až 600 tisíc Kč. Půjčil si na cestu do zahraniční a na pobyt v Maďarsku. Žalobce nevěděl, jak dlouho by v zemi původu půjčku splácel. Chce si v České republice najít práci a posílat část výdělků do Vietnamu. Žalobce neměl v zemi původu problémy se státními nebo bezpečnostními orgány. Neměl ani problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině nebo politickému přesvědčení.
3. Součástí správního spisu je *Informace OAMP ze dne 4. 6. 2024. Vietnam. Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.*
4. Rozhodnutím ze dne 24. 4. 2025, č. j. OAM-266/ZA-ZA11-HA06-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl žalobcovu žádost jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), neboť žalobce založil svou žádost o mezinárodní ochranu pouze na ekonomických důvodech. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul žalobcovy odpovědi uvedené při poskytnutí informací k žádosti a během osobního pohovoru. Podle žalovaného z žalobcových odpovědí jasně vyplynulo, že odešel ze země původu pouze z ekonomických důvodů. Žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být v zemi původu vystaven pronásledování z azylově relevantních důvodů nebo že mu tam hrozí vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce v *žalobě* uvedl, že se žalovaný nedostatečně vypořádá s důvody žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný se zaměřil pouze na žalobcem tvrzené ekonomické důvody odchodu ze země původu. Hlavním důvodem žalobcovy žádosti ale bylo, že v jeho zemi původu vládne autoritativní režim komunistické strany, který vytváří prostředí korupce a klientelismu. Osoby bez politických konexí nebo možnosti dávat úplatky čelí neúnosnému tlaku a ekonomické beznaději. Žalovaný nezjistil všechny podstatné okolnosti potřebné pro posouzení věci a nerozhodoval na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu. Žalovaný ani nezvážil všechny skutečnosti, které během řízení vyšly najevo.
6. Žalovaný měl ve *vyjádření k žalobě* za to, že žalobce během správního řízení neprezentoval jakékoliv skutečnosti svědčící o tom, že by mu v zemi původu hrozilo nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy. Nic takového netvrdí ani v *žalobě*. Žalovaný zohlednil všechny skutečnosti, které během správního řízení vyšly najevo a své rozhodnutí řádně odůvodnil. Pokud má žalobce dluhy a obává se pronásledování, pak se jedná o hrozbu ze

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

strany soukromých osob. Za takové situace má žalobce možnost obrátit se s žádostí o pomoc na příslušné vietnamské instituce.

III. Posouzení žaloby soudem

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. O žalobě soud rozhodl bez jednání, jelikož žalovaný sdělil, že s tímto postupem souhlasí, a žalobce na výzvu soudu nesdělil, že by s takovým postupem nesouhlasil, a proto se jeho souhlas předpokládá (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl. Všechny rozhodné skutečnosti pro rozhodnutí zjistil ze správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.
8. Soud neshledal, že by po vydání napadeného rozhodnutí nastaly nové důležité skutečnosti, které by se vztahovaly k možnému pronásledování nebo hrozbě vážné újmy a jež by byl soud povinen zohlednit nad rámec uplatněných žalobních bodů (§ 32 odst. 9 věta první zákona o azylu). Proto žalobu posoudil v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích uplatněných žalobních bodů.
9. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
10. Soud předně zdůrazňuje, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je právě žadatel. Žadatel je tudíž tím, kdo v řízení ve věci mezinárodní ochrany nese břemeno tvrzení. Správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jež vycházejí právě ze žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně. Nepřísluší mu tak domýšlet právně relevantní důvody pro udělení mezinárodní ochrany žadatelem neuplatněné a posléze k nim činit příslušná skutková zjištění (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2023, č. j. 4 Azs 166/2023-19, bod 23, usnesení NSS ze dne 3. 12. 2024, č. j. 5 Azs 225/2024-29, bod 16, ze dne 19. 10. 2020, č. j. 4 Azs 277/2018-60, bod 13, nebo ze dne 16. 12. 2021, č. j. 3 Azs 118/2021-39, bod 11).
11. Žalobce v žalobě poukázal na to, že ve Vietnamu vládne autoritativní režim Komunistické strany Vietnamu. Je tam prostředí korupce a klientelismu a osoby bez možnosti dávat úplatky čelí „neúnosnému tlaku a ekonomické beznaději“. Z ustálené judikatury plyne, že *„pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory.“* (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 303/2004-79, nebo ze dne 11. 10. 2012, č. j. 4 Azs 9/2012-79, či usnesení NSS ze dne 9. 1. 2020, č. j. 7 Azs 168/2019-33, a ze dne 14. 11. 2023, č. j. 6 Azs 218/2023-31). Teprve v případě, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvádí skutečnosti podřaditelné pod taxativní výčet důvodů pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu, pak je třeba žadatelem uváděné skutečnosti konfrontovat se zjištěními týkajícími se politického prostředí v zemi původu žadatele (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 Azs 103/2007-63).

12. Ačkoliv tak žalobce zřejmě není spokojený se stavem dodržování lidských práv v jeho zemi původu, pouhá obecná tvrzení o korupci a útlaku nemohou bez dalšího založit nárok na udělení mezinárodní ochrany. Naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany by teoreticky přicházelo v úvahu, pokud by opatření mající nepříznivý dopad na životní úroveň žadatele byla skrytě namířena proti určitým skupinám osob. Žalobce ale během správního řízení vypověděl, že nebyl politicky aktivní a výslovně popřel, že čelil problémům kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině nebo politickému přesvědčení. Za těchto okolností žalovaný nebyl povinen si obstarávat podrobnější informace o politické situaci v žalobcově zemi původu. Ani v řízení před soudem žalobce netvrdil, že by se v zemi původu potýkal s nějakými konkrétními problémy, jež by spadaly pod pojmy pronásledování nebo hrozba vážné újmy ve smyslu zákona o azylu.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nastínil, že se žalobce kvůli svým dluhům snad obává hrozby ze strany soukromých osob. Nic takového ale v průběhu správního řízení ani z řízení před soudem nevyplývalo. Žalobě během osobního pohovoru před žalovaným vypověděl, že si vypůjčil peníze od příbuzných. Pokud by zůstal v zemi původu, nevěděl, kdy by byl schopen peníze splatit, protože by si nemohl najít dlouhodobé zaměstnání. V žalobě pak zmínil pouze politickou situaci v zemi původu. Žalovaný proto nepochybil ani v tom směru, pokud si podrobněji neověřoval situaci dlužníků ve Vietnamu nebo jaké mají dlužníci (žalobce) možnosti ochrany před hrozbou pronásledování nebo vážné újmy ze strany soukromých osob.
14. S ohledem na právě uvedené soud nepochybuje o tom, že žalobce svou žádost o mezinárodní ochranu opřel pouze o ekonomické důvody. Uvádí-li žadatel pouze ekonomické důvody, nemůže namítat, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav, jestliže nezjišťoval důvody jiné, žadatelem neuvedené (srov. rozsudky NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003-42, ze dne 25. 7. 2013, čj. 2 Azs 5/2013-27, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2025, č. j. 1 Az 9/2025-28).

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Soud uzavírá, že neshledal žalobu důvodnou. Současně soud nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Žalovaný se dostatečně vypořádal s žalobcovými důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu. Na základě žalobcem tvrzených skutečností správně uzavřel, že žádá o mezinárodní ochranu pouze z ekonomických důvodů, a proto ji podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítnul jako zjevně nedůvodnou.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí

6,

Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. listopadu 2025

JUDr. Jan Peroutka v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.